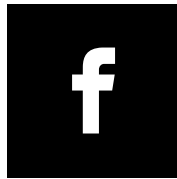

Mesemondó blog
Jarabín Kinga

*Benedek Elek
A három kívánság*

Flipbook: Cultural CSI
Fotó: www.pixabay.com

Hangoló

Leveles tésztából és sütni való kis kolbászokból készítünk vidám uzsonnát!

A három kívánság

Hol volt, hol nem volt, hetedhét országon is túl, még Óperenciás-tengeren is túl, volt egyszer egy szegény ember és annak felesége. Fiatalok voltak mind a ketten, szerették is egymást, de a nagy szegénység miatt sokszor összeperlekedtek.

Egyszer egy este az asszony tüzet rak. Gondolja magában, mire az ura hazajön, főz valami vacsorát, de bizony nem volt miből. Még a víz fel sem forrott, jön haza a gazda, s mondja a feleségének nagy örömmel:

- Hej, feleség, ha tudnád, mit történt! Vége a nagy szegénységnek, lesz ezután minden, amit szemünk-szánk kíván.

- Ugyan nem tréfáljon kend - mondja az asszony -, talán bizony kincset talált?

- Meghiszem azt! Hallgass csak ide. Amint jövök az erdőből, mit látok az út közepén? Berekedt a nagy sárba egy kicsi aranyos kocsi, a kocsi előtt két mókus, s a kocsiban olyan szép asszony ült, amilyent még világeletemben nem láttam. Bizonyosan tündér lehetett. Mondja nekem az a tündér:

"Te jó ember, segíts ki a sárból, s bizony nem bánod meg."

"Hát én hogyan segíteném!" - mondtam én.

Azzal megfogtam az aranyos kocsit, asszonyostul, mókusostul kikapom a sárból.

Akkor aztán töviről hegyre kikérdezett engem: van-e feleségem? Mondtam én: van bizony. Gazdag vagyok-e? Mondtam én: biz szegény vagyok, mint a templom egere.

"No bizony, ha szegény vagy, mondd meg otthon a feleségednek, hogy kívánjon három dolgot, akármit, s mind a három kívánsága azonnal teljesül."

- Hallá-e - mondta az asszony -, ne tréfáljon, mert nincs kedvem a tréfára.

- Jól van, jól, hát próbáljuk meg, kívánj valamit.

- Hát jól van, kívánok. Ó, uram istenem, bárcsak egy rőfös kolbász kerülne ide!

Abban a szempillantásban a kéményből leereszkedett egy nagy lábos, s a lábosban egy rőfös kolbász volt, szépen összetekeredve.

- Látod, hogy igazad volt - mondá a szegény ember. - Hanem most már valami okosabban kívánjunk, mert látod, hogy teljesedik.

A szegény ember elévette a pipáját, még volt egy kicsi dohányja, teletömte. Gondolta, ha pipára gyújt, majd valami okosabb jut eszébe. Benyúl a tűzbe, hogy szenet vegyen ki a pipájára, de olyan ügyetlenül talál belenyúlni, hogy a lábos felfordult a hamuba. Felpattant az aszszony, elkezdett lármázni:

- Jaj, de ügyetlen kend, bárcsak az orrára nőne ez a kolbász!

S ahogy ezt kimondta, már ott is lógott az urának az orrán a rőfös kolbász, úgy odaforrott, hogy azt szépszerével levenni nem lehetett. Benedek Elek: Három kívánság

Hej, uram teremtm, megszorodtak mind a ketten, már most mit csináljanak, mit kívánjanak harmadiknak?

Mondja az ember:

- Előbb ezt a kolbászt vegyük le.

Próbálja az asszony, nem tudja levenni.

- Hát bizony ezt le kell vágni - mondja az asszony. - Egy kicsit az orrából is lecsipentünk, nem olyan nagy baj az!

- De már azt nem engedem!

- Bizony, ha nem, akkor járjon kend a kolbásszal!

- De már ezt nem teszem, hogy az egész világ csúfja legyek.

- Istenem, istenem, mit tudunk csinálni?

- Tudod mit, asszony - mondja az ember -, kívánd azt, hogy a kolbász essék le az orromról.

Mit volt mit tenni, a szegény asszony mégiscsak azt kívánta, hogy az ura orráról essék le a kolbász. Mikor aztán leesett, a hamut szépen lemosta róla, úgy megették egy ültükben, hogy egy falat sem maradt belőle. Evés közben szépen megbékültek, s többet a szegénység miatt nem veszekedtek, hanem dolgoztak sokat. Lett aztán ökör is, ló is, lett föld is, lett szép ház is. Még ma is élnek, ha meg nem haltak.

Beszélgessünk!

Beszélgessünk a kívánságokról, a vágyakról.

Ki mit kívánna, ha lenne három kívánsága?

Le is rajzolhatjuk!

#bezártazóvi
#együttmennifog